

קוֹנְטָרַס

סְבָלָנוֹת לִילָדִים

בו תבאֲרֶנָּה עֲצוֹת נִפְלְאוֹת אִיךָ לְהַצְלִיחַ עִם
הַיְלָדִים, וְיִגְדְּלוּ בְרִיאִים בְּדַעְתָּם וּבְשִׂכְלָם, וְיִהְיוּ
עֲצֻמָּאִים, וְיִרְווּ מֵהֶם הַהוֹרִים רַב נַחַת.

*

בְּנוֹי וּמִיָּסָד עַל־פִּי דְבָרֵי
רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹעִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ.

וְעַל־פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַקְּדוֹשׁ, אוֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רוֹז לֹא אָנִים לִיה
רַבֵּי נִתָּן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ,

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבָא לְדַפּוּס עַל־יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

הכתבת להשיג את הספר הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

* * *

בארץ ישראל
יבנאל
עיר ברסלב בגליל
* * *

בארצות הברית
מתיבתא היכל הקדוש - חסידי ברסלב
1129 42nd st.

Brooklyn N.Y. 11219

* * *

מוסדות "היכל הקדוש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שעל-ידי עממת "ישמח צדיק - קהלת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א - הצדיק מיבנאל
רח' רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225
טלפון רב קוי: 04-6656666 - פקס: 04-6656655
דאר אלקטרוני: info@breslevcity.co.il
אתר אינטרנט: www.breslevcity.co.il

breslevcity.co.il
הר | שדה | בית

קוֹנְטֵרַס

סִבְלָנוֹת לְיִלְדִים

.א.

בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם רְצוֹנְכֶם שְׂיִהְיוּ לְכֶם
יְלָדִים מְצַלְחִים בְּגוֹפֶם וּבְנַפְשָׁם, עֲלִיכֶם לְהִתְאָזֵר
בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוֹת, כִּי בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן אֵי אֶפְשָׁר
לְגַדֵּל יְלָדִים, אֲלֵא כְּשִׁקוֹנִים אֶת מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת, כִּי
טֹבֵעַ הַבְּרִיאָה שֶׁל יְלָדִים שֶׁהֵם קוֹפְצִים וְצוֹהֲלִים
וְצוֹעֲקִים וּמִתְפָּרְקִים, וְזֶה טֹבֵעַם הַבְּרִיאָה, אֲבָל
הַהוֹרִים מִחַמַּת שֶׁהֵם מְבַגְּרִים יוֹתֵר, וַיֵּשׁ לָהֶם כָּל
מִינֵי בְּעִיּוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, בְּעִיּוֹת כְּסָפִיּוֹת,
בְּעִיּוֹת מְשָׁל עֲצָמָם, מִשׁוֹם כֶּף אֵין לָהֶם סִבְלָנוֹת
לְיִלְדִים, וְאֲזִי מִתְחִילִים לְצַעֵק וּלְזַעֵק עֲלֵיהֶם, וּמֵה
גַּם כְּשִׁמְתְּחִילִים לְהַרְבִּיץ לָהֶם וּלְהַכּוֹתָם, וְעַל-יַדֵּי-

זו לא די שאינם פועלים להשקיטם, אלא הילדים נעשים פראיים יותר, וקופצים וצוהלים יותר ויותר, ואם מכניסים בהם אימה ופחד על-ידי צעקות והפאות, על-ידי-זה הם מתפנסים בתוך עצמם, ונהרסים לגמרי פיזית ושכלית; כי הטבע הבריא של ילדים, שצריכים להתפרק ולהוציא מרצם, לצעק ולהשתולל, וכיצד יכולים לתפס אותם? רק על-ידי שמורידים את עצמם אליהם, ומתלבשים בלבוש אחר לבוש, עד שמגיעים אל שכלם והבנתם, ואל מדרגתם הקטנה, ומדברים אתם בשפתם, שאז הם מבינים ויכולים להתקרב אל לבם, ורק כך מצליחים עמם, כשיכולים לרדת אליהם, בפרט כשיש סבלנות עמם, אז הילדים יצליחו מאוד מאוד בחייהם, לא-כן אם נופלים ונכנסים בעצבים ומתחילים להפותם ולצעק עליהם, על-ידי-זה הורסים אותם לגמרי, ולא די שלא יפעלו אצלם דבר, אלא עוד יהיה המצב גרוע הרבה יותר; ולכן ראו, בני ובנותי היקרים, מה לפניכם, הילדים שלכם הם יהלמים, ורק צריכים לטוש, אשר יכולים לעשותו רק על-ידי סבלנות גדולה, ולהוריד את עצמכם אל דעתם ושכלם, ולדבר עמם כפי בחינתם וכפי דעתם והבנתם,

וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאוּ יְלָדִים אַחֲרַיִם לְגַמְרֵי; כִּי
 בּוֹ בְּרָגַע שְׂמֵדְבָרִים בְּשִׁפָּה שְׁלָהֶם, וַיֵּשׁ לָכֶם
 סְבִלְנוֹת לְשִׁמְעַ אֹתָם, אֲזוּ שׁוֹבִים אֶת לְבָם שֶׁל
 הַקְּטָנִים, וַיְכוּלִים לְעַבֵּד אִתָּם וּלְפַעַל אֲצֵלָם כְּפִי
 רְצוֹנְכֶם, כִּי הַיְלָדִים אֵינָם מְבִינִים שִׁפָּה אַחֲרַת, רַק
 כְּשִׁיּוֹרֵדִים לְשִׁפָּה שְׁלָהֶם. וּבְיַדָּי דְבַר זֶה קָשָׁה, כִּי
 הַהוֹרִים סוֹבְלִים כָּל מִינֵי צָרוֹת וַיִּסּוּרִים — הֵן
 מִפְּרָנְסָה וְהֵן מִהַשְׁפָּלוֹת בְּעִבּוּדָה וּבַחֲבָרָה, עִם כָּל
 זֹאת עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שְׁיִלְדֵיכֶם אֵינָם אֲשָׁמִים בְּזֵה,
 וְאֵל לָכֶם לְהוֹצִיא אֶת הַכַּעַס וְהָרְצִיחָה עֲלֵיהֶם,
 אֲדַרְבָּה אֶת הַיְלָדִים עֲלֵיכֶם לְחִזָּק וּלְעוֹדֵד וּלְאַמֵּץ,
 וְכֵן לְשַׁחַק עִמָּהֶם כְּפִי דַעְתָּם וְשִׁכְלָם הַקָּטָן, וְאַתֶּם
 צְרִיכִים סְבִלְנוֹת גְּדוּלָה אֲלֵיהֶם, וּלְהוֹרִיד אֶת
 עֲצָמְכֶם אֶל מַחֵם וְדַעְתָּם, וּלְשַׁחַק אִתָּם אֶת
 הַמְּשַׁחֲקִים שְׁלָהֶם, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאוּ אֵילּוּ
 יְהִלְמִים יֵשׁ לָכֶם. וְאִם תִּקְחוּ אֶת הַכָּלֵל הַזֶּה אֲזוּ
 תִּרְאוּ יְלָדִים אַחֲרַיִם לְגַמְרֵי וּמָה שֶׁלֹּא פָּעַלְתֶּם
 בְּצַעֲקוֹת וּבַהֲכָאוֹת, תִּפְעְלוּ תַכְף-וּמְיָד עַל-יְדֵי
 דְבוּרִים וְהַסְבִּירִים שֶׁתִּסְבִּירוּ לָהֶם לְפִי דַעְתָּם
 וְחֻכְמָתָם הַקְּטָנָה וְאֲזוּ תִּרְוּ מֵהֶם רַב נַחַת.

ב.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, כי הילדים מצליחים מאוד אם ההורים מתמסרים אליהם, ומורידים את עצמם כפי הבנתם, ומדברים אתם כפי רמתם ובחינתם, וזה מגדיל ומגביה את שכלם ודעתם, ולבסוף גדלים מצליחים מאוד, ואף שאני יודע שמאד קשה לכם מפאת רבוי הצרות והיסורים והמרירות והבלבולים שעוברים עליכם בחייכם, הן טרדות הפרנסה והן שאר צרות ומכאובים, עם כל זאת עליכם לשים לב, כי הילדים הם הנכס שלכם, ובודאי אתם רוצים לראות מהם רב נחת, ובפרטיות כשהם יגדלו, לזאת ראו להשקיע בהם עכשו, כי זו השקעה מצליחת, השקעה כדאית, השקעה נצחית, ואינה הולכת לאבוד; כי סוף כל סוף, המציאות מוכיחה, כשהנכם משקיעים בגשמיות באיזה עסק, אזי את כל מרצכם אתם מכניסים בזה, וזה ספק ספקא אם תצליחו או תפסידו את הכל, עם כל זאת אינכם שואלים שום דבר, אלא מכניסים את כל המרץ והכח והכשרון פן ואולי העסק יצליח, ואינכם חושבים פעמים, אשר יכול להיות כשלוך גדול

בְּכֹל הָעֶסֶק, לֹא-כֵן בְּשִׂמְחָה הַדָּבָר לְחַנוּךְ יִלְדֵיכֶם,
אֲזִי אַתֶּם מֵתְעַצְבְּנִים וּמִתְפָּרְצִים עֲלֵיהֶם, וְעַל כֹּל
דָּבָר קָטָן שֶׁהֵם עוֹשִׂים, אַתֶּם בּוֹנִים בְּנֵי גְדוֹל,
וְעוֹשִׂים מִזֶּה עֶסֶק, וּמוֹצִיִּים אֶת עֲצֵבְיֶכֶם עֲלֵיהֶם,
צוֹעֲקִים, מִתְפָּרְצִים וּמִתְרַגְּזִים, וּמְכִים אוֹתָם; אֲשֶׁר
בְּאֵמַת הַיְלָדִים אֵינָם אֲשֵׁמִים בְּזֶה, כִּי זֶה טֹבֵעַ הַבְּרִיא
שֶׁל הַיְלָדִים, שִׂיִּצְעֻקוֹ וְיִתְפָּרְקוֹ וְיִתְפָּרְאוּ, וְעַם כֹּל
זֹאת לְכֹל עֶסֶק בְּעוֹלָם יֵשׁ לָכֶם סְבִלְנוֹת, וְאִפְלוּ
לְשִׁטּוֹת שֶׁל בְּנֵי-אָדָם הַבָּאִים לְפִטְפֹּט אֶתְכֶם
פְּטוּי הַבֵּל וְדוֹבְרִים בְּטִלִּים בְּעֵנֵי סָרֵק, וְלִמְרוֹת
שֶׁאַתֶּם עֹסוּקִים בְּאִיזָה עֶסֶק, תִּתְּנוּ לָהֶם אֶת מְלֵא
תְּשׁוּמַת הַלֵּב וְהַסְבִּלְנוֹת הַמְּרִבִּית, וְאִלוּ כְּשִׁילְדֵיכֶם
בָּאִים וּמְבַקְשִׁים מִמְּכֶם דְּבַר-מָה, הֵן אִם הוּא דָּבָר
הַכְּרִחִי, וְהֵן אִם הוּא דָּבָר שְׁטוּתִי, אֲזִי תִכְף-וּמִיד
תִּכְנָסוּ בְּעֲצָבִים, וְתִתְפָּרְצוּ עֲלֵיהֶם וְתִכְפוּ אוֹתָם, וְאִין
לָכֶם סְבִלְנוֹת בְּעִבּוּרָם. וְזֶה אֲשֶׁר גּוֹרֵם שִׁיְהִיוּ
בְּעִתֵּי־יָם, וְיִסְתַּגְּרוּ בְּתוֹךְ עֲצָמָם; כִּי מֵרַב כְּעֶסְכֶם
בְּהַתְפָּרְצוֹתֵיכֶם וְהַמְּכּוֹת שֶׁאַתֶּם מְכִים בָּהֶם, נִכְנָס
בָּהֶם פֶּחַד, אֵימָה וְיִרְאָה, עַד שֶׁנַּעֲשִׂים מְכַנְסִים
וּמְסַגְּרִים בְּתוֹךְ עֲצָמָם, וְזֶה אֲשֶׁר גּוֹרֵם לְהִיּוֹתָם
נִכְשָׁלִים בְּחַיֵּיהֶם, וּכְשֶׁגְּדִלִים — אַתֶּם שׁוֹכְרִים
רֵאשָׁכֶם וְשׁוֹאֲלִים: לָמָּה יִלְדִינוּ לֹא הַצְּלִיחוּ

בְּחַיֵּיהֶם! לָמָּה נִכְשְׁלוּ? אַף אֵינְכֶם שָׁמַיִם לֵב,
 שָׁפֵל זֶה בָּא מִחֶמֶת שְׁלֵא הִיָּתָה לָכֶם סִבְלָנוֹת
 בְּעִבּוּרֶם. מִדּוּעַ לֹא תִשְׁימוּ לֵב שְׁיִלְדֵיכֶם הֵם הַנֶּכֶס
 שְׁלָכֶם, וְלָהֶם צְרִיכִים לָתֵת אֶת כָּל הַסִּבְלָנוֹת
 שְׁבָעוּלָם. וְאֵף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁדַבֵּר זֶה קָשָׁה לָכֶם
 מְאֹד, כִּי עוֹבְרִים עֲלֵיכֶם צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת
 וְחֹבוֹת וְהִרְפָּתָקָאוֹת, עִם כָּל זֹאת אֲנִי רוֹאֶה
 כְּשֶׁמֵּגִיעַ אִיזָה עֵסֶק גָּדוֹל אוֹ קָטָן, יֵשׁ לָכֶם סִבְלָנוֹת
 בְּעִבּוּרוֹ, וְכֵן אִם בָּאִים שְׂכָנִים וְחֻבְרִים וְיִדִידִים, אֵף
 בְּשָׁעוֹת שְׁאֵינָן נֹחוֹת, וּמִבְּלָבָלִים אֶתְכֶם, יֵשׁ לָכֶם
 סִבְלָנוֹת אֲלֵיהֶם, וְרַק אֶצֶל יִלְדֵיכֶם, כְּשֶׁמִּבְּלָבָלִים
 מִחְכֶּם וְכוּ', שֶׁם פָּגָה סִבְלָנוֹתְכֶם. אֲזִי אֶשְׂאֵל אֶתְכֶם,
 מַה הַפֶּלֶא שְׁיִלְדֵיכֶם אֵינָם גְּדֹלִים מְצֻלְחִים, הֵיכֵן
 הִהְשַׁקְעָה שֶׁהִצְרַכְתֶּם לְהִשְׁקִיעַ בָּהֶם! הֵיכֵן
 הַסִּבְלָנוֹת וְתִשׁוּמַת הַלֵּב שֶׁהֵייתֶם צְרִיכִים לָתֵת
 לָהֶם! וְעַל-כֵּן לָמָּה תִּפּוּ עַל חֲטָא עֲתָה כְּשֶׁהֵם
 בְּגֵרוֹ, עַל שְׁאֵינָם מְצֻלְחִים, הֲרִי אֶתֶם אֲשֶׁמִים בְּדַבֵּר.

לְזֹאת, בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְקָרִים, אִם רְצוֹנְכֶם
 לְהִצְלִיחַ עִם יִלְדֵיכֶם, עֲלֵיכֶם לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
 מְאֻמְצִים בְּעוֹלָם, לְרַכֵּשׁ אֶת הַמַּדָּה הַיְקָרָה הַזֹּאת שֶׁל
 סִבְלָנוֹת, לְסַבֵּל אֶת הַיְלָדִים כְּמוֹת שָׂהֶם, וְלְהוֹרִיד

את עצמכם אליהם כפי הרמה שלהם, ולדבר עמהם בשפה שלהם, ולענות להם על כל שאלותיהם, אף שזה נראה שטותי, עם כל זאת עליכם לדעת, כי מה שלכם נדמה כדבר קטנוני, אצל הילדים זה דבר גדול עד מאד, ואם לא תענו להם, אזי יתפנסו בתוך עצמם, ויגדלו בעייתיים. וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות בנים, סימן קז): הבנים שוטים כשאביהם בעסן; וכל זה בא להם, כי שאלו את אביהם שאלות ולא היתה לו די סבלנות להשיבם, אלא הפה אותם מכות וגרשם, ומכל שכן כשאים עליהם איומים, בודאי שלא יהינו להתקרב אליו, ולא יעזו לבלבל אותו, ואחר-כך כשהבן גדל לא יצליח, שואלים ההורים: מאין בא דבר כזה?! אינכם שמים על לב, שכל זה בא בגינכם ובאשמתיכם, מחמת שלא היתה לכם סבלנות לילדיכם.

ולכן ראו, בני ובנותי היקרים, להיות פקחים, כשהילדים עדין בגיל קטנות, ותקנו לעצמכם את מדת הסבלנות, כי אין עוד דבר כל-כך נחוץ לחינוך הילדים כמדת הסבלנות. וצריכים עצבים של ברזל בעבורם, ואף שאני יודע שזה כל-כך קשה לכם,

כָּלֵל וּכְלָל אֵינּוּ קָל, וּבִפְרָט כְּשֵׁשׁ בְּעִוֹת אַחֲרוֹת
 בְּבֵית, כְּגוֹן: בְּעִוֹת פְּרֻנְסָה, בְּעִוֹת שֶׁל בְּרִיאוֹת,
 וּכְדוּמָה כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים שֶׁעוֹבְרִים עַל
 בְּנֵי-אָדָם, עִם כָּל זֹאת עֲלֵיכֶם לְזָכֹר, כִּי הַסְּבִלְנוֹת
 וְתִשׁוּמַת הַלֵּב שֶׁאַתֶּם נוֹתְנִים לִילָדִים, זֶה הַהִשְׁקָעָה
 הַטּוֹבָה וְהַבְּטוּחָה בְּיוֹתֵר, וְעֵרְבָה לִילָדִים מְצַלְחִים
 מְאֹד בְּעֵתִיד. וְלָכֵן רְאוּ לָרֶכֶשׁ לְעֲצֻמְכֶם אֶת הַמְּדָה
 הַיְקָרָה הַזֶּה שֶׁל סְבִלְנוֹת, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ
 עִמָּהֶם.

ג.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שֶׁטֹּבֵעַ שֶׁל
 יְלָדִים קִטְנִים, שֶׁמְחַפְּשִׁים תִּשׁוּמַת לֵב, וְרוֹצִים
 שִׁיּוּרִידוֹ אֶת עֲצָמָם אֲלֵיהֶם, וּמִזֶּה בָּא שֶׁהֵם מְנַדְנְדִים
 תָּמִיד, וְעוֹלִים עַל הָעֲצָבִים, בּוֹכִים, צוֹעְקִים,
 מְשִׁתּוֹלְלִים וּמִתְפָּרְקִים. וּבְאַמַּת אֵין כְּוֹנְתָם לְרַע,
 אֲלָא הֵם מְבַקְּשִׁים וּמִתְחַנְּגִים: "תָּנוּ לִי תִשׁוּמַת
 לֵב", זֶה כְּלֵי הַבְּטוּי שֶׁלָּהֶם. וּמִחֲמַת שֶׁאֵין הַהוֹרִים
 יוֹדְעִים אֶת זֹאת, חוֹשְׁבִים שֶׁהֵילָדִים מְנַדְנְדִים
 בְּעֵלְמָא, כְּדֵי לְהַצִּיק לָהֶם, וְעַל-כֵּן הֵם מְכִים בָּהֶם
 מְכוֹת אַכְזוּרִיּוֹת, אוּ מִתְפָּרְצִים עֲלֵיהֶם בְּצַעֲקוֹת:

"צאו מִכָּאן, עֲזְבוּ אוֹתִי, אֵין לִי כַח אֲלֵיכֶם" ...
 אֵינְכֶם יוֹדְעִים שְׁבוּזָה אַתֶּם הוֹרְסִים אֶת יְלָדֵיכֶם
 לְגַמְרִי. מִצַּד אֶחָד הֵם רוֹאִים שְׁנֹצְחוֹ אַתְכֶם, בְּכֹף
 שֶׁהֶצְלִיחוֹ לְהוֹצִיאֲכֶם מִכְּלֵיכֶם, וְלְהַבִּיאֲכֶם לַיְדֵי
 כַּעַס וְעֶצְבִּים, וְהֵם נִהְנִים מִכֹּף, וְאִזִּי אַתֶּם מִתְּפָרְצִים
 עוֹד יוֹתֵר וְצוֹעְקִים עֲלֵיהֶם, וְהֵם מְנַדְּנִים יוֹתֵר
 וְעוֹלִים עַל עֲצָבֵיכֶם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּמְנַצְלִים אֶת נִקְדַּת
 הַתְּרָפָה שֶׁגָּלוּ אֲצֵלְכֶם. וּמִצַּד שְׁנֵי הֵם רוֹאִים
 וּמְרַגִּישִׁים שְׁאֵינְכֶם מְעַנִּיקִים לָהֶם תְּשׁוּמַת לֵב
 מִסְּפִיקָה, וְאֵינְכֶם מְתַיַּחֲסִים אֲלֵיהֶם וּמְשִׁיבִים עַל
 שְׂאֵלוֹתֵיהֶם, אִזִּי נִכְנָס בָּהֶם רִגְשׁ נְחִיתוּת, וְחֹשִׁים
 עֲצָמָם מִשְׁפָּלִים, נְחוּתִים וּמְרַחֲקִים, וּמְאַבְדִים עַל-
 יְדֵי־זֶה אֶת הָאֱמוּנָה בְּעֲצָמָם, וְזֶה גוֹרֵם לָהֶם אֶחָר-כֵּן
 לְגַדֵּל עִם תְּחוּשָׁה שְׁאֵינֶם שׂוֹים מְאוּמָה, וְהֵם
 מוֹעָדִים לְכַשְׁלוֹן בְּחַיִּים, וְאִזִּי נַעֲשִׂים בְּעֵיתֵי
 בְּבִית-הַסֵּפֶר וּבִתְלִמּוּד-תּוֹרָה, וְנִכְשָׁלִים בְּלִמּוּדֵיהֶם
 וּבְצִוְיֹנֵיהֶם, וְאֵף הַמְּלַמְּדִים, הַמּוֹרִים וְהַמּוֹרֹת
 יוֹצְאִים מְגֵדְרָם וּמוֹצִיאִים עֲצָבֵיהֶם, מְעַנִּישִׁים אוֹתָם
 וְצוֹעְקִים וּמִתְּפָרְצִים עֲלֵיהֶם, וְהַתּוֹצְאָה —
 שֶׁהֵילְדִים מִתְּכַנְסִים יוֹתֵר בְּתוֹךְ עֲצָמָם בְּמִרְרוֹת
 וּמִתְמַרְדִּים, עַד שֶׁגֹּדְלִים בְּעֵיתֵי בְּאֻמַּת. וְכֵן זֶה
 גִּרְמָתָם אַתֶּם בְּעֲצָמְכֶם, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, מִפְּאֵת

שְׁלֹא הִיָּה לָכֶם שְׂמִיךְ סבִּלְנוֹת לְיָלְדִיכֶם, וְלֹא רָצִיתֶם
 לְהוֹרִיד עֲצָמְכֶם אֲלֵיהֶם וְלִשְׁמַע דְּבָרֵיהֶם, וְלִהְשִׁיבֶם
 עַל כָּל שְׁאֵלוֹתֵיהֶם, בְּקִשׁוֹתֵיהֶם וְעֲנִינֵיהֶם, וּכְשִׁבְגָרוּ
 — גָּדְלוּ כְּבָר בְּעֵינֵיתַיִם, הֵן שֶׁהִסְתַּגְּרוּ בְּתוֹךְ עֲצָמָם,
 וְשָׂרוּיִים בְּדַכָּאוֹן וּבְעֲצָבוֹת, וְאִינֶם רוֹצִים לְצַאת
 מִחֲדָרָם אֶל הַחֲבֵרָה, אוֹ שְׁנַעֲשִׂים אֲלֵימִים כְּלָפֵי
 אַחֲרִים, חֵס וְשְׁלוֹם, גּוֹנְבִים וּמְזִיקִים אֶת רְכוּשׁ
 הַזּוֹלָת, עַד שֵׁשׁ יָלְדִים שְׁכָל-כֶּף הַשְּׁפֵלוֹ עַל-יַדֵּי
 הַוּרִיָּהֶם, אֲשֶׁר לֹא נִתְּנוּ לָהֶם אֶת הַיַּחֲס וְהַסְּבִלְנוֹת
 הַנְּאוּתִים, וְגָדְלִים בְּעֵינֵיתַיִם בְּצוּרָה בְּלִתֵּי רִגְלָהּ,
 וְכֶף כְּשֶׁהִתְבַּגְּרוּ כְּבָר עִם כָּל מִינֵי בְּעִיּוֹת נְפִשׁוֹת,
 אֲזִי אַתֶּם מִתְחִילִים לְרוּץ אֶל כָּל מִינֵי רוֹפְאִים
 וּפְסִיכְיָאטְרִים, וְאוֹכְלִים אֶת עֲצָמְכֶם: מַדּוּעַ קָרָה
 לָכֶם דְּבַר זֶה?! וּמַדּוּעַ יֵשׁ לָכֶם יָלְדִים לֹא
 יִצְלָחִים?! וְאַתֶּם שׁוֹאֲלִים 'מַדּוּעַ' 'מַדּוּעַ' עַל כָּל
 פְּרֻט וּפְרֻט, וְאִינְכֶם שְׂמִים עַל לֵב שֶׁהַקּוֹלֵר תְּלוּי
 בְּצוּאָרְכֶם, וְאַתֶּם אֲשִׁמִּים בְּדַבָּר; כִּי בִּהְיוֹת הַיָּלְדִים
 קִטְנִים, לֹא הוֹרְדֶתֶם עֲצָמְכֶם אֲלֵיהֶם, וְלֹא הִיָּתָה
 לָכֶם סבִּלְנוֹת לְקִטְנוּנֵיהֶם שְׁלָהֶם, הַשְּׁפֵלְתֶם אוֹתָם,
 צָעַקְתֶּם וְהִתְפָּרַצְתֶּם עֲלֵיהֶם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אִם הִכִּיתֶם
 אוֹתָם מִכּוֹת נְחָרְצוֹת... וְלָכֵן מָה שְׁאֵלְתֶכֶם: 'מַדּוּעַ'
 'מַדּוּעַ', הִנֵּה הִתְשׁוּבָה לְפָנֵיכֶם.

לזאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, הָיוּ פְּקָחִים עִתָּה
בְּעוֹד יְלָדֵיכֶם קְטַנִּים, הוֹרִידוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְרַמַּת
שְׁכֶלְכֶם, וְתַעֲנוּ לָהֶם עַל כָּל הַקְּטַנוּנִיּוֹת שְׁלָהֶם, וְאַף
שְׂאֵתֶם מִתְּפוּצָצִים מְרֹב עֲצָבִים, עִם כָּל זֹאת עֲלִיכֶם
לְדַעַת, שֶׁזֶּה הַהִשְׁקָעָה הַמְּשַׁתְּלָמֶת בְּיוֹתֵר, וּבְמִקּוֹם
לְפִטְפֹּט עִם שְׂכָנִים וְחֻבְרִים, יְדִידִים וְקָרוֹבִים, אוֹ
לְשׁוֹחַח בְּטִלְפוֹן עִם זֶה אוֹ עִם זֹאת עַל דָּא וְעַל הָא
כָּל מִינֵי שְׂטִיּוֹת, אֲשֶׁר בְּזֶה אַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁדָּבָר
גָּדוֹל הֵנֶכֶם עוֹשִׂים, בָּהּ בְּשַׁעָה שְׂאֵתֶם רוֹצְחִים אֶת
יְלָדֵיכֶם בְּיַדֵיכֶם; כִּי עִם כָּל אֵלוֹ שְׂאֵתֶם מְדַבְּרִים
וְנוֹתְנִים לָהֶם תְּשׁוּמַת לֵב, לְבִסּוֹף יַעֲזֹבוּ אֶתְכֶם,
וַיִּהְפְּכוּ לָכֶם לְשׁוֹנְאִים גְּדוֹלִים, כְּדֶרֶךְ הָעוֹלָם, שְׁמִי
שֶׁמִּשְׁקִיעִים בּוֹ וּמְדַבְּרִים וּמְשׁוֹחַחִים עִמּוֹ,
וּמְשַׁתְּדָלִים לַעֲזוֹר וּלְסִיעֵ לּוֹ לְצֵאת מִבְּעִיּוֹתָיו,
וְסוֹבְלִים אוֹתוֹ בְּסִבְלָנוֹת שֶׁל בְּרוֹזֵל, לְבִסּוֹף הוּא
נַעֲשֶׂה כְּפוּי טוֹבָה, וְלֹא זֶה בְּלִבְדֵּי, אֶלָּא עוֹד שׁוֹנֵא
אֶתְכֶם בְּתַכְלִית הַשְּׁנֹאָה, וּבוֹרַח מִכֶּם, וּמְדַבֵּר עֲלֵיכֶם
כָּל דָּבָר רַע, לֹא־כֵן יְלָדֵיכֶם אֲשֶׁר הֵם יָדִים מְדַמְּכֶם,
בְּשׂוֹר מִבְּשׂוֹרְכֶם, עֲצָם מִעֲצָמֵיכֶם, מִדּוּעַ לֹא תִשְׁכַּחוּ
עִכְשָׁיו מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְתִכְנִיסוּ אֶת עֲצָמְכֶם רַק
בַּהִשְׁקָעָה הַזֶּה, לְסִבָּל אֶת יְלָדֵיכֶם, לְשַׁחַק עִמָּהֶם,
לְהִסְבִּיר לָהֶם כָּל אֲשֶׁר נִפְשָׁם חִפְצָה, וְכָל אֲשֶׁר

מְעַנְיָנִים לְדַעַת, וְתִסְפְּרוּ לָהֶם סִפּוּרִים כְּפִי שְׂכֻלָּם
 וּבְחִינָתָם וּמְדַרְגָּתָם הַקְּטָנָה, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִכְנַס
 בָּהֶם בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְיִרְגִישׁוּ שֵׁשׁ לָהֶם גַּב חֲזָק
 הָעוֹמֵד מְאַחֲזֵיהֶם, וְכִף תְּבַנֶּה אִישִׁיּוֹתָם, וְיִתְפַּתְחוּ
 כָּל חוּשֵׁיהֶם, וְיִצְלִיחוּ הֵן בְּהִנְהָגוֹתֵיהֶם וְהֵן
 בְּלַמּוּדֵיהֶם, וְאַתֶּם תִּרְווּ מֵהֶם רַב נַחַת; כִּי אֵין עוֹד
 נַחַת גָּדוֹל יוֹתֵר מִזֶּה, כְּשֵׁרֹאִים שֶׁהִילָדִים מְעַרְבִים
 בֵּין הַבְּרִיּוֹת, וּמְדַבְּרִים עִם בָּלָם, וַיֵּשׁ לָהֶם יָשׁוּב
 הַדַּעַת, וּמוֹצְאִים חֵן בְּעֵינַי כָּל, וְכֵן מְצַלִּיחִים
 בְּלַמּוּדֵיהֶם, וּמְצַטְטִינִים בְּצִיּוּנֵיהֶם, אֲשֶׁר הַנַּחַת הַזֶּה
 שׁוֹהַ כָּל הוֹן דְּעֵלְמָא, וְאֵין עוֹד כְּסָף בְּעוֹלָם לְשֵׁלָם
 בְּעִבּוֹר הַנַּחַת הַזֶּה; וְעַל-כֵּן רָאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתַי
 הַיְקָרִים, מַה לְּפָנֵיכֶם, הָאֵינָה כְּדֹאֵית הַהִשְׁקָעָה הַזֹּו
 לְהִשְׁקִיעַ בְּיַלְדֵיכֶם, שֶׁתִּרְכְּשׁוּ אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת
 וְתִסְבְּלוּ אוֹתָם?! וְאַף שׁוֹהַ קָשָׁה לָכֶם מְאֹד, אֲבָל
 אֶת הַפְּרוֹת, הַקֶּרֶן וְהַרְנוֹחַ תּוֹצִיאוּ אַחֲרֵיכֶם, וְזֶה
 יִשְׁאַר לָכֶם כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

ד.

בְּנֵי וּבְנוֹתַי הַיְקָרִים! מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם,
 שֶׁתִּחְשְׁבוּ עִתָּה וְתִתְיָשְׁבוּ בְּיָשׁוּב הַדַּעַת אִמְתִּי, בְּעוֹד

יְלָדֵיכֶם קִטְנִים, הִתְחִילוּ לְהִסְתַּכֵּל עַל הָעֵתִיד
שְׁלָהֶם, אִיךָ יִגְדְּלוּ וְאִיךָ יִצְלִיחוּ, וְאֵל תֹּאמְרוּ שֶׁהֵם
עֲדִין קִטְנִים — "יֵשׁ לִי זְמַן בְּחַנוֹכֶם, כְּשֶׁיִּגְיֵעוּ לְגִיל
הַבְּגָרוֹת אֲזִי אֲשַׁקֵּיעַ בָּהֶם וְאֲזִי אֶסְבִּיר לָהֶם". אֵל
תֹּאמְרוּ זֹאת, כִּי אֲזִי יִהְיֶה כְּכֹר מְאַחַר וְלֹא־אֶחֶר זְמַן,
עֵתָה הָעֵת לְהִשְׁקִיעַ בְּיִלְדִים, כְּשֶׁהֵם עֲדִין קִטְנִטְנִים
מְאֹד, כִּי אֲזִי כָּל הַשְּׁקָעָה קִטְנָה הַנְּדָמִית לַפְּעוּטָה,
דְּעוּ לָכֶם, שְׂוֹו הַשְּׁקָעָה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, אַף
שְׂאִינָה נִרְאִית לְעֵינַיִם, לֹא-כֵן אִם תִּתְרַשְׁלוּ
בְּקִטְנוֹתְכֶם, הַכֹּל יִהְיֶה אָבוֹד אַחֲר־כֶּן, וְכִשְׁהִילְדִים
מִתְבַּגְּרִים כְּכֹר אֵין יְכוּלִים לְשִׁנוֹת הַמְּעֻנֹת וְלִתְקַן
אֶת הַנֶּזֶק שְׁנִגְרַם לָהֶם נִפְשִׁית וְשִׁכְלִית; כִּי אִם
הוֹרְדֶתֶם אֶת עֲצָמְכֶם אֶל יְלָדֵיכֶם בְּעוֹדֶם קִטְנִטְנִים,
וְנִתְתֶם לָהֶם תְּשׁוּמַת-לֵב רְאוּיָה, וְלֹא עֲנִיתֶם עַל כָּל
שְׂאֵלוֹתֵיהֶם וְנִדְנוּדֵיהֶם, אֶלֶּא הַתְּפָרְצֶתֶם וְצָעַקְתֶם
עֲלֵיהֶם, וְגִרְשֶׁתֶם אוֹתָם מִכֶּם, וְעוֹד הַפִּיתֶם אוֹתָם
בְּאִכְזָרִיוֹת, בְּזֶה גִרְמַתֶם צְלָקַת עֲמָקָה בְּתוֹךְ נִפְשָׁם,
וְהִרְסַתֶם אֶת עֵתִידֶם לְגַמְרִי.

לְזֹאת, בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְקָרִים, אֵל תִּקְחוּ אֶת דְּבָרֵי
אֵלֶּה בְּנִקְל, אֶלֶּא הַחֲדִירוּ הַיֵּטֵב בְּלִבְכֶם כָּל מֵה
שְׂאֵבֶקֶשׁ אֶתְכֶם. הַנִּיחוּ אֶת כָּל הָעֲסָקִים בְּעוֹלָם,

וַעֲשׂוּ כָּל מִיּוֹנֵי פְּעֻלוֹת לְקִנּוֹת לְעֲצֻמְכֶם מִדַּת
הַסְּבִלְנוֹת לְיִלְדֵיכֶם, וְעֲנוּ עַל כָּל שְׁאֵלוֹתֵיהֶם, וְתִנּוּ
לָהֶם תְּשׁוּמַת־לֵב הַכִּי גְדוֹלָה, וְתִטְּיְלוּ אֹתָם וְתוֹצִיאוּ
אוֹתָם בַּחוּץ, וְתִסְבְּרוּ לָהֶם כָּל דְּבַר שֶׁרַק שׂוֹאֲלִים
אֹתְכֶם, וְלַעֲוֹלָם אַל תִּתְּפָרְצוּ עֲלֵיהֶם, אֲלֵא תִדְבְּרוּ
עִמָּהֶם בְּשֵׁפָה וּבְכִרְמָה שְׁלֵהֶם, וְאִזּוֹ כְּשִׁיגְדֻלוֹ יִהְיוּ
בְּרִיאִים בְּשִׁכְלָם וּבְנַפְשָׁם וּפְקֻחִים בְּדַעְתָּם, וְתִרְוּ
מֵהֶם רַב נַחַת וְדִקְדָּשָׁה, וַיִּשְׂאוּ חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֵיהֶם,
וְזֶה יִהְיֶה הַנַּחַת הַכִּי גְדוֹל שְׁלָכֶם, וְאִזּוֹ תִקְצְרוּ אֶת
הַפְּרוֹת שְׁזָרְעֵתֶם בְּעֵמֶל וּבְטָרְחָה, בְּזִיעָה וּבְצַעַר
וּבְגִדּוּד שָׁנָה שֶׁהִדְרַתֶּם מֵעֵינֵיכֶם בְּעַת גְּדוּלָם, וְאִזּוֹ
תִּזְכְּחוּ שֶׁהַשְּׂמֵלָם כָּל הָעֵמֶל וְהַטָּרַח, הַצַּעַר וְהַדְּמָע,
הַיָּזַע וְהַיָּגַע; אֲשֶׁרֵי הַהוֹרִים הַמַּחְדִּירִים אֶת
הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ לְתוֹךְ לִבָּם, וּמְקִימִים אוֹתָם
בְּשִׁלְמוֹת, שָׂאוּ יִצְלִיחוּ עִם יִלְדֵיהֶם מְאֹד מְאֹד.

ה.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמְכֶם
יַחַד בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוֹת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִדָּה יִקְרָה
כְּמִדָּה זֹה, וּבְפָרֵט לְהִיּוֹת סְבָלָן עִם הַיִּלְדִים; כִּי עָקַר
הַתְּכָלִית וְהַחַיּוּב לְהוֹלִיד בְּנִים הוּא בְּשִׁבִיל כְּבוֹדוֹ

יתברך, כדי שיהיה קיום העולם, שישארו בְּנֵי אחריו מדור לדור, לגלות כבודו יתברך בעולם, שבשביל זה נברא הכל; כי עקר התגלות כבודו יתברך הוא על-ידי בְּנֵי-אָדָם וְיָקָא, ועל-פֶּן צָוָנו הקדוש-ברוך-הוא להתחתן ולהוליד בָּנִים, ולהחזיר בָּהֶם אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, ולמסור אותה מדור דור מאב לבן, כדי להמשיך אֶת כְּבוֹדוֹ יתברך בעולם, אֲשֶׁר זֶה הִיְתָה תְּכֵלֶת הַבְּרִיאָה. ועל-פֶּן כָּל הַבְּנֵי שֶׁל הוֹלָדַת יְלָדִים, צְרִיכָה לְהִיּוֹת רק בשביל תְּכֵלֶת אַחַת — כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת אוֹרוֹ יתברך בְּזֶה הָעוֹלָם עַל-יְדֵי הַיְלָדִים. וְלִכֵּן הִזְהִירוּנו חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים כָּל-כָּף עַל מִצְוַת הַחֲנוּךְ — לַחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים שְׂיִלְכוּ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וְהָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה.

אבל על זה צריכים סבלנות גדולה מאד מאד, ובפרט בדורות אלו, שהתפשטו הערב-רב בעולם, ונתערבו בנשמות ישראל, והביאו מבחוץ אֶת כָּל הַזָּבֵל וְהַלְכָלוֹךְ, ובעוונותינו הרבים ילדים נלקדים במצודתם הרעה והמרה, שקוץ, תעוב, זהום, גאוף וסמים, ועל ההורים למסור אֶת נַפְשָׁם בְּעִבּוֹר חֲנוּךְ יְלָדֵיהֶם, לַחַנּוּכָם שְׂיִלְכוּ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וְהַיְרָאָה כְּפִי

שקבלנו מאבותינו ומאבות אבותינו מדור דור. אבל כדי לחנך את הילדים בדרך תורה, צריכים הרבה סבלנות, כי אין עוד דבר שצריך סבלנות כמו ענין החנופה, ואסור לדחוק את השעה, ולדחוק על הילדים שמכרחים ללכת בצורה כזו או באופן כזה, עקר שלמות החנופה הוא בדרך נעם ואהבה והסברה נכונה. והעקר — בסבלנות גדולה מאד, להחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ולקיים את המצוות בקבלת על בתמימות ובפשיטות גמורה, ולשקץ ולתעב להם את דרכי הגויים ואמות העולם.

ועל כלם — צריכים הרבה תפלות ובקשות, שהאב והאם ישפכו את נפשם לפניו יתברך מדי יום ביומו, שיהיו ילדיהם זהירים בכבוד התורה והמצוות, וכבוד הקדוש-ברוך-הוא, ולעשות רצונו יתברך באמת ובתמים. ואז אם ההורים יתפללו בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא על הצלת ילדיהם, וכן ישתדלו מאד להתנהג עם ילדיהם בסבלנות גדולה לא לדחוק עליהם, ולא להעמיס עליהם יתר על המדה, אלא בהסברה נאותה ולשקץ את דרכי הגויים הנלוזות ותאוותיהם

המגנות, אז דיקא יצליחו לחנוך ילדים בריאים, שמהם יצא ויתגדל כבודו יתברך בעולם. אשר זה עקר התכלית של הולדת ילדים בזה העולם, כדי למסור להם את האמונה הקדושה שקבלנו מדור דור מאבות אבותינו עד משה רבנו בהר סיני. ובזה מעלים שעשועים כאלו אליו יתברך, שלא ראוי שעשועים כאלו מימות עולם, ובפרט בדור הזה, שהעולם כל-כף חשוף, והערב-רב מתפשטים מאד עם דעותיהם הרעות והמרות, והכל נעשה הפקר, רחמנא לצלן, ומדברים נגד הקדוש-ברוך-הוא בריש-גלי, בעזות ובחציפות גדולה עד מאד, ואם עכשו בדור הזה מוסרים נפשם בעבור חנוף הילדים, ומחנכים אותם על-פי התורה והיראה בקדושה ובטהרה, זה חשוב עד מאד אצלו יתברך; כי אחר כל הנסיונות הקשים והמרים שעוברים על נשמות ישראל, ואף-על-פי-כן אין מסתכלים על הגויים ואמות העולם והערב-רב שהתערבו בין נשמות ישראל, ומחנכים אותם בדרך התורה והיראה, זה עקר השעשוע אצלו יתברך.

אבל עליכם לדעת, שהיסוד בחנוף הילדים הוא דיקא על-ידי תקף הסבלנות, שצריכים לסבל

הַרְבֵּה מֵהֶם, כִּי הַיְלָדִים דִּרְכָם לְהִתְמַרְדַּע עַל כָּל אֲשֶׁר
 אוֹמְרִים לָהֶם, וְלִכְן עַל הַהוֹרִים לְהִיּוֹת פְּקָחִים וְלֹא
 לְשִׁים יָב אֶל הַהִתְמַרְדּוֹת הַזֶּה, אֲלֵא לְהַמְשִׁיךְ עִם
 סבִּלְנוֹת גְּדוּלָה עַד מְאֹד, וּבְדַרְכֵי נַעַם לְהַחֲדִיר בָּהֶם
 אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִמִּיד לְדַבֵּר רַק
 מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמִמַּעַלֹת מִצְוֹתָיו יִתְבַּרְךָ,
 וּלְסַפֵּר לָהֶם סְפֹרֵי צְדִיקִים מִחֻכְמֵי גְדוּלִים, דִּיקָא
 עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ לְחַנּוּךְ דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְלִכְן, בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים, דַּעוּ לָכֶם שְׂאֲחָרִיּוֹת
 גְּדוּלָה מִנַּחַת עֲלֵיכֶם, מֵאַחַר שְׂזָפָה אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא לְהִתְחַתֵּן וּלְהוֹלִיד בָּנִים, עֲלֵיכֶם לְדַעַת,
 כִּי עֵקֶר הַתְּכֵלִית בְּהוֹלִידֵת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת הַיְתָה, כְּדֵי
 לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְשִׁמְשִׁיכוּ
 אֶת שְׂרִשְׁרֵת הַזָּהָב שֶׁל כָּלֵל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וּלְכֹל זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֲלֵא עַל-יְדֵי תַקְוָה
 מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת, כִּי עִם יְלָדִים צְרִיכִים סבִּלְנוֹת הַכִּי
 גְּדוּלָה, כִּי דִרְכָם לְהַרְגִּיז מְאֹד אֶת הַהוֹרִים, וּמִנְסִים
 לְבָדֵק וּלְרֹאוֹת אֶת נִקְדַּת הַתְּרַפָּה שֶׁלָּהֶם, וְתַכְּף-וּמִיד
 כְּשֵׁרוּאִים שְׁעָלָה בְיָדָם וְהַצְּלִיחוּ, אֲזִי הֵם עוֹלִים עַל
 עֲצִיבֵיהֶם, וְהַהוֹרִים בְּדַרְךְ כָּלֵל סוֹבְלִים סְבֹל גְּדוּל

— הן מפרנסה והן מבצרות משפחתיות, וכל אחד עם סבלו הוא, ובכך כשהילדים עולים על העצבים, אזי פגה סבלנות ההורים ומתחילים להכותם, והילדים מתפראים עוד יותר ומתמרדים ביותר. ואם-כן עם הכאות וצערות והתפוצצות אין פועלים מאומה, אלא מעצבנים אותם יותר.

ועל-כן עליכם לדעת, שמשוימה אלקית נמסרה בידכם, מאחר שנתן לכם הקדוש-ברוך-הוא מתנה — ילדים, עליכם להחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך. אבל על זה צריכים להיות סבלנים גדולים מאד; כי אמונה וסבלנות הולכות בצותא ותלויות זו בזו, כי המאמין האמתי, שמאמין שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו, דיקא על-ידי-זה סובל את כל אשר עובר עליו, מאחר שיודע שהכל ממנו יתברך. ואם זה נאמר על כל פרט ופרט בחיים, על אחת כמה וכמה באין ערך כלל שזה נאמר על חנוך הילדים, לחנכם בדרכי התורה והמצוות, בדרך האמונה הטהורה והברורה בו יתברך. ואם תקימו את דברי אלה, אז תצליחו בחנוכם, לחנכם על-פי דרכי

התורה והמצוות והאמונה הזכה, ותרונו מהם רב
 נחת דקדושה, וכשיגדלו יהיו יהודים גאים
 ביהדותם, ולא יתבישו משום ברֿיה שבעולם,
 אדרבה ילכו עם אמונתם בו יתברך בגאון לפני כל
 הגוים ואמות העולם, ויגלו ויפרסמו את אמתת
 מציאותו יתברך בריש גלי בבטחון עצמי, בבטחון
 חזק; כי פשמחנכים את הילדים בצורה נאותה,
 בסבֿלנות, ומורידים את עצמם אליהם לרמת
 שכלם, ומדברים עמהם בשפתם וכפי בחינתם,
 ומסבירים להם את דרך התורה והיראה, אז נתרחב
 דעתם ומחם, ונחדר בהם בטחון עצמי, ויוצאים
 מעצמם, ויגדלים ומתפתחים על הצד הטוב ביותר,
 וההורים רווים מהם הרבה נחת; אשרי מי שמתחנך
 את בניו ובנותיו על-פי דרכי התורה והמצוות,
 ועל-פי דרך האמונה הטהורה שקבלנו מאבותינו
 ומאבות אבותינו מדור דור, עד קבלת התורה
 על-ידי משה רבנו בהר סיני, ואז יגרם שעשוע
 למעלה בכל העולמות, ושעשוע למטה לכלל
 נשמות ישראל; אשרי לו בזה ואשרי לו בפא!

תם ונשלם, שבח לאל בורא העולם!

מוֹתֵרָא"ש נ"י אָמַר, שְׁאֵת הַסְּבָלָנוֹת הַכִּי
גְדוֹלָה בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לִילְדִים, כִּי
טָבַע שֶׁל הַיְלָדִים שְׁמַעִיקִים וּמְצִיקִים
לְהוֹרִים, וְרוֹצִים לְנַסּוֹת אֶת עֲצִיבֵיהֶם, וְעַל-
פִּי-רֹב הַהוֹרִים עוֹבֵר עֲלֵיהֶם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה
צָרוֹת, הֵן מִפְּרִנְסָה, וְהֵן מִצַּד בְּרִיאוֹת
וְדֹאגוֹת וְטְרָדוֹת שׁוֹנוֹת, וּמִמָּשׁ מִתְּפוּצָצִים
לָהֶם הָעֲצָבִים, וּפּוֹרְקִים אֶת עֲצִיבֵיהֶם עַל
יְלָדֵיהֶם, וְכֶף סוֹכֵב חֲלִילָה, שֶׁהַיְלָדִים
מְעֲצָבָנִים אֶת הַהוֹרִים, וְהַהוֹרִים מְעֲצָבָנִים
אֶת הַיְלָדִים, עַד שֶׁהַבֵּית נִתְהַפֵּף לְגִיהֲנוֹם.
לְזֹאת צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד סְבָלָנוֹת לִילְדִים,
וְלֹא לְהַשְׁכֵּר מֵהֶם בְּשׁוֹם פָּנִים נְאֻפֵן, וְדִיקָא
עַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחוּ.

(אֲמַר־יִמּוֹתֵרָא"ש, חֶלֶק ב', סִימָן תַּרמוֹז).

הקונטרס הקדוש הזה נדפס
להצלחת משפחת יהושע
חיים בן יפה ניי
ושפרה בת רחל תחי
ולדיהם שוחיו

ולהצלחת

שלמה בן שפיקה ניי
רחלי בת חיה גאולה תחי
יפה בת רחל תחי
לחזרה בתשובה, בריאות, פרנסה טובה ונחת טהולדים
עדן אהובה בת רחל תחי
לזיווג הגון וחזרה בתשובה
עזרא בן גיעולה ניי, לרפואה שלמה

ולעילוי נשמת

נחשון בן יוסף ז"ל
חיה גאולה בת רחל ע"ה
אהובה בת שפיקה ע"ה
ניסים בן חיה גאולה ז"ל
ניסים בן שפיקה ז"ל
אילנה בת שפיקה ע"ה

סוד ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נָאָה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

*

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה בְּכָל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכָל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תְּקֵנוּ, גְּלוּ וְצַוְהוּ לְפִרְסָמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל,
רְבִנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוּן,
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנָנוּ, מוֹרְנוּ וּרְבִנּוּ
רְבִי נַחֲמָן מְבָרְסָלֵב, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרִסְלָב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל
הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים
שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש,
צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא,
זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה,
בזמרות נריע לו: פי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם
יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי
ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי
אדני אתה, טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה,
ואדירי כל חפצי-בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף
נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת
חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו-לי בנעמים,
אף נחלת שפרה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות
יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני בל אמוט:
ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא
תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני
ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נָשׁוּי פִּשְׁעַ כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְיָ לֹו עוֹן, וְאֵין בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשֹׁדִי, בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אָמַרְתִּי אֹדְהָ עָלַי פִּשְׁעֵי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים, אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִּלַּט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זֶה תִּלְךָ, אִיעֲצֶה עֲלֶיךָ עֵינַי: ט אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אֵין הַבֵּין בְּמַתָּג וְרֹסֵן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בֵּינִי, חֹסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שְׁמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא א לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְיָ: ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ, וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכְּבוֹ הִפְכָתָ בְּחֻלְיוֹ: ה אֲנִי אָמַרְתִּי יְיָ חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מִתִּי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שׁוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶן לֹו יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְּלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דָּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּסַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הִגְדִּיל עָלַי עֵקֵב: יא וְאַתָּה יְיָ חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָהֶם: יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא יִרִיעַ אִיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּתָּ בִּי, וְתִצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ

לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן
וְאָמֵן:

מב א לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל לְבַנֵּי קֶרַח: ב כָּאֵיל תַּעְרַג עַל אֲפִיקֵי
מַיִם, כֵּן נִפְשֵׁי תַעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צָמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים
לֹאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא, וְאַרְאָה פָּנַי אֱלֹהִים: ד הִיָּתָה לִי דַמְעָתִי
לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
אֲזַכְרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי אֶעְבֹר בְּסֶף אֲדָדִם עַד בֵּית אֱלֹהִים
בְּקוֹל רְנָה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה תִשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשֵׁי וְתַהֲמִי
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוַדְנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי
עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל כֵּן אֲזַכְרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן, וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר
מִצְרָיִם: ח תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ
וְגַלְיֶיךָ עָלַי עָבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יי חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עָמִי,
תִּפְלָה לֹאֵל חַיִּי: י אֲוַמְרָה לֹאֵל סִלְעֵי לְמָה שִׁכַּחְתָּנִי לְמָה קָדַר
אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: יא בְּרַצַּח בְּעַצְמוֹתַי חֶרְפוֹנֵי צוּרֵי, בְּאִמְרָם
אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה תִשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשֵׁי וּמֵה תַהֲמִי
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוַדְנּוּ יְשׁוּעַת פָּנַי וְאֱלֹהֵי:

נט א לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שָׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הִצִּילֵנִי מֵאוֹיֵב אֱלֹהֵי מִמֶּתְקוֹמִי
תִּשְׁגַּבֵּנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעֵלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד
כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשֵׁי יָגוּרוּ עָלַי עֵזִים, לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חַטָּאתִי
יי: ה בְּלֵי עוֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ עוֹנָה לְקַרְאֵתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה יי
אֱלֹהִים צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחֵן
כָּל בְּגַדֵי אֹן סִלָּה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כְּכֶלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר:
ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי שִׁמְעַ: ט

וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם : י עֲזוּ אֵלַיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי : יא אֱלֹהֵי חֲסָדַי יִקְדְּמֵנִי, אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי :
 יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעֵמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוּ
 אֲדָנִי : יג חֲטָאת פִּימוּ דָבַר שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהַ
 וּמִכְּחַשׁ יִסְפְּרוּ : יד כִּלְהַ בְּחֻמָּה כִּלְהַ וְאִינָמוּ וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים
 מִשָּׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה : טו וַיִּשְׁבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כְּכֹלֵב
 וַיִּסּוּבְבוּ עִיר : טז הֵמָּה יִנִּיעוּן לְאַכֵּל, אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ : יז
 וְאִנִּי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנֶן לְבַקֵּר חֲסָדְךָ כִּי הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס
 בְּיוֹם צָר לִי : יח עֲזֵי אֵלַיךָ אֲזַמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי
 חֲסָדַי :

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזֻמּוֹר : ב קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי : ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדָנִי
 דִּרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תָפּוּג, מֵאַנְהָ הַנְּחָם נִפְשִׁי : ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה : ה אַחֲזַת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר : ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְדָּם,
 שְׁנוֹת עוֹלָמִים : ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה,
 וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי : ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד :
 ט הָאָפֶס לְנִצָּח חֲסָדוֹ, גָּמַר אִמֵּר לְדָר וְדָר : י הִשְׁכַּח חֲנוּת
 אֵל אִם קָפֶץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה : יא וְאִמֵּר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת
 יָמַי עֲלִיוֹן : יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקְדָּם פְּלֶאֶף : יג
 וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבְעֲלִילוֹתַיךָ אֲשִׁיחָה : יד אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ
 דִּרְכָךְ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים : טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְּלֶא, הוֹדַעַת
 כְּעַמִּים עֲזָךְ : טז גְּאֻלַּת בְּזָרוּעַ עֲמָךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וַיִּוֹסֶף סֵלָה : יז

2 באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד
 מ"ם

רְאוּךָ מִים אֱלֹהִים רְאוּךָ מִים יַחִילוּ, אַף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: יח
 זָרְמוּ מִים עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אַף חֲצֹצְרִיךָ יִתְהַלְכוּ: יט
 קוֹל רַעְמָךְ בִּגְלָגֶל הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבֵּל, רִגְזָה וּתְרַעַשׂ הָאָרֶץ: כ
 בָּיִם דְּרָכָךְ וּשְׁבִילֶךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְּעוּ: כא נְחִית
 כְּצֹאן עֲמָךְ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלֶה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ
 בְּדַר וְדַר: ב בְּטָרִם הָרִים יִלְדוּ וּתְחַוֵּל אָרֶץ וּתִבֵּל, וּמֵעוֹלָם
 עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: ג תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד דִּפְא, וּתֹאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי
 אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמֹרֶה
 בְּלִילָה: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ, בִּבְקָר כְּחֹצִיר יִחְלֶף: ו בִּבְקָר
 יִצִּיץ וּחְלֶף, לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וְיִבֵּשׁ: ז כִּי כְּלִינוּ בְּאַפֶּךָ, וּבַחֲמַתְךָ
 נִבְהַלְנוּ: ח שְׁתֵּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ, עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיֶךָ: ט כִּי
 כָּל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כְּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה: י יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ
 בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל
 וְאֶזֶן, כִּי גִז חִישׁ וְנִעְפָּה: יא מִי יוֹדַע עַז אַפֶּךָ, וּכְיִרְאָתְךָ
 עֲבַרְתְּךָ: יב לְמַנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע, וְנִבְא לְבַב חֲכָמָה: יג
 שׁוֹבָה יִי עַד מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ: יד שְׁבַעְנוּ בִּבְקָר חֲסֹדֶךָ,
 וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת
 רְאִינוּ רַעָה: טז יִרְאֶה אֵל עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּךְ, וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם:
 יז וַיְהִי נֵעַם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיִי קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתַי: ב
 שִׁירוּ לוֹ זָמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל נַפְלְאוֹתַי: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם
 קְדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יִי: ד דַּרְשׁוּ יִי וְעִזּוּ, בִּקְשׁוּ פָּנָיו

תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו
 זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל
 הארץ משפטיו: ח זכר לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור: ט
 אשר כרת את אברהם, ושבועתו לישחק: י ויעמידה ליעקב
 לחק, לישראל ברית עולם: יא לאמר לך אתן את ארץ כנען,
 חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר, כמעט וגרים בה: יג
 ויתהלכו מגוי אל גוי, מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח
 אדם לעשקם, ויוכח עליהם מלכים: טו אל תגעו במשיחי,
 ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ, כל מטה-לחם
 שבר: יז שלח לפניכם איש, לעבד נמכר יוסף: יח ענו
 בכבל רגלו, ברזל באה נפשו: יט עד עת בא דברו, אמרת יי
 צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו, משל עמים ויפתחהו: כא
 שמו אדון לביתו, ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו,
 וזקניו יחכם: כג ויבא ישראל מצרים, ויעקב גר בארץ חם:
 כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו: כה הפך לבם לשנא
 עמו, להתנפל בעבדיו: כו שלח משה עבדו, אהרן אשר בחר
 בו: כז שמו כם דברי אתותיו, ומפתים בארץ חם: כח שלח
 חשף ויחשף, ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם לדם,
 וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים, בחדרי מלכיהם:
 לא אמר ויבא ערב, כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם ברד,
 אש להבות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם, וישבר עץ גבולם:
 לד אמר ויבא ארבה, וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב
 בארצם, ויאכל פרי אדמתם: לו ויך כל בכור בארצם, ראשית
 לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב, ואין בשבטיו כושל: לח
 שמח מצרים בצאתם, כי נפל פחדם עליהם: לט פרש ענן

לְמִסְךָ, וְאֵשׁ לְהָאִיר לְיִלְיָהּ: מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שְׁלוֹ, וְלַחֵם שְׁמִים
 יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוֹר וַיִּזְוְבוּ מֵיָם, הֶלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר: מב כִּי
 זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אֲבֹתָהֶם עֲבָדוּ: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשֹׁשׁוֹן
 בְּרִנָּה אֶת בַּחֲרִירוֹ: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֲמִים
 יִירְשׁוּ: מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקֵּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
 ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו
 שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
 איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלם
 תשכח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא
 אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום את
 יום ירושלם האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת בכל
 השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי
 שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
 הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
 שופר, הללוהו בנבל וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול, הללוהו
 במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
 תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב
 ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם
 יי ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: